

Torreya nucifera

czwórczak orzechowaty

(C) fot. Lucjan Kurowski

Amatorski gatunek pochodzący z górskich rejonów Japonii, wprowadzony do uprawy w Europie już w 1764 r. W naturze tworzy drzewa do 25 m wysokości, o stożkowatych koronach. W Polsce zwykle rośnie krzaczasto, dając formy wielopniowe. Igły sztywne, błyszczące, ciemnozielone, do 3 cm długości i 4 mm szerokości. Nasiona eliptyczne, do 3 cm długości, pokryte zieloną osnówką. W Japonii uchodzą za przysmak! Do uprawy wymaga żyznych i umiarkowanie wilgotnych gleb oraz ciepłych, osłoniętych stanowisk. Jest najbardziej mrozoodpornym gatunkiem czwórczaka, ale pomimo to można go uprawiać tylko w najcieplejszych rejonach kraju.

autorzy opisu tekstowego: Szkołka Roślin Ozdobnych Wiesław SZYDŁO Wiesław Szydło

zasięg geograficzny	górskie rejony Japonii
grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	drzewo
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	stożkowy
docelowa wysokość	od 15 m do 20 m
barwa liści (igieł)	ciemnozielone

zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone
owoce	zielone czerwone
naświetlenie	stanowisko półcieniste
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	próchniczna
walory	roślina zimozielona ozdobne z liści/igieł
zastosowanie	soliter (pojedynczo) ogrody przydomowe
strefa	7a

autor opisu tabelarycznego: Wiesław Szydło, Szkółka Roślin Ozdobnych Wiesław SZYDŁO;

